

Lehokolem na K24

Tomasz Kazański, SAC

Na podzim roku 2010, kdy jsem objevil, že je možné ležet a jezdit zároveň, jsem uslyšel o cyklomaratonu K24. Jakmile jsem zalehnul na kole, přesvědčil jsem se, že lehokolo je to nejlepší, co může na dlouhé cesty být. Po vyhlášení termínu K24 jsem zjistil, že se ve farnosti nekoná žádná akce, na které nutně musím být, a přihlásil jsem se na tento 24 hodinový cyklistický závod.

Pak přišla příležitost koupit prototypový rám Raptobike Mid Racer, a tu jsem využil. Tři týdny před K24 jsem měl rám doma a můj pokoj se změnil v cyklistickou dílnu: začal jsem skládat kolo a dělal jsem to poprvé v životě. Dva týdny před závodem kolo nabralo podoby silničního lehokola. Zbýval týden, během kterého jsem chtěl ujet přes 300 km, abych si na nové kolo zvykl a především aby svaly byly trochu natrénované. Sice jsem během posledního půl roku (kromě zimy) jezdil na lehokole a průměrné rychlosti dosahovaly i přesahovaly ty z horského, ale na lehokole stačí trochu změnit polohu sedačky a může to ovlivnit počet svalů, které pracují. A toto bylo nové kolo: jiná geometrie, pohon na přední kolo, obě kola 26 palců, řídítka nad tělem a ne pod sedačkou.

Měl jsem trénovat, ale v sobotu jsem pocítil, že kliky špatně pracují. V pondělí jsem se vrátil na staré lehokolo s rozhodnutím, že pojedu K24 na něm. V úterý večer jsem pochopil, že místo toho, abych misky středové osy odšroubovával (chtěl jsem opravit nové kolo), tak jsem je velikou silou zašroubovával dál... Důsledkem bylo zničení nové osy. Bohudíky mě zároveň s tím napadlo, že teď už vím, jak vyndat starou osu ze starého krosového kola. Namontoval jsem ji do Raptobike a ve středu jsem ujel přes 100 km. Ve čtvrtek, den před závodem, jsem nejezdil, abych nechal svaly odpočinout.

Pátek 17. 6. 2011

Dopoledne jsem měl sbaleno do dvou brašen a odjel jsem na kole na vlak do Žďáru a pak z Hlavního nádraží v Brně jsem sjížděl do Újezdu u Brna. Na posledním kopečku jsem se zastavil, abych dotáhnul kliky – jedna asi cítila, co ji čeká, a chtěla dolů. Ale nedal jsem jí příležitost.

Pak jsem okoukával lehokolo Radka. Hm, dynamo, určitě ho trochu zpomalí, proč brát tolik nářadí? Ani jsem netušil, že Radek ujede nejvíce z nás všech, kteří jsme na lehokole jeli.

Na mši svaté nás moc nebylo. 10 min. přede mší vyšlo najevo, že mám říct nějaké kázání. Bohudíky jsem již dříve hodně přemýšlel nad smyslem hesla K24 „Neexistuje nedokáži, ale jen nechci.“ A tak jsem řekl, že to heslo platí zvláště ve vztahu s Bohem. Není to tak?

V 16.00 odstartoval závod jáhen Juris. (U jeho rodičů jsem během K24 bydlel.) Po dvou km se mi trubička od kamelbaku (vak na vodu) dostala mezi dráty a musel jsem zastavit. První kolo jsem jel spolu s velkým množstvím cyklistů, poprvé v životě v takovém davu. Poprvé jsem také vůbec byl na cyklistickém závodě a byl jsem velice nadšený. Trochu jsem hovořil s těmi, kteří jeli vedle mě, ale nechtěl jsem nikoho vyrušovat z jeho rytmu. Tak jsem zpíval i pískal a lehokolo se hnalo dopředu.

Asi po 3 hodinách jsem pocítil jemné bolesti kolen a svalů. Připomněl jsem si nějaké dobré rady, abych více točil, než silou tlačil. Začal jsem jezdit s vyšší frekvencí, jinými slovy zvýšil jsem otáčky, ale rychlost zůstala stejná. Bolesti se už nezvětšovaly.

Obvykle jsem jezdil po dvou kolečkách, pak pár minut přestávka a zase na cestu. Během 5. kola zapadlo slunce, v 6. kole jsem se tak rozpovídal s nějakým klukem, že jsem zapomněl odbočit a jel jsem rovně pár metrů. Na lehokole se obrátit není tak jednoduché, zvláště když kolo zatáčí jako autobus. Do toho mi spadl řetěz. Ztratil jsem tak asi 2 min, dalších pár minut jsem ztratil, když jsem po tmě odbočil o nějakých 20 metrů dřív, než jsem měl, a vjel na pole. A spadl řetěz... Světlo jsem měl, samozřejmě, ale to byla malá blikačka, která svítila na 5 - 6 metrů, a dále byla tma. Když se rychlostí přes 20 km/h jede 6 metrů, to je půl vteřiny... Jedno bylo jasné, že v té tmě dále jet nemohu. 6. kolo jsem zakončil v 23 hod. a šel jsem spát.

Pomodlil jsem se breviář a skoro hodinu jsem se válel v posteli – nemohl jsem usnout.

Sobota 18. 6. 2011

Budík byl nastaven na 3.30, ale probudil jsem se ve 2.35, ještě chvíli jsem bojoval a zkoušel usnout, ale nešlo to. Když je to tak, to jedu raději na start. Po 3. hodině ráno jsem vyjel na 7. kolo, během cesty jsem si zazpíval korunku k Božímu milosrdenství v polštině, a pak jsem zpíval z radosti různé písně. Pak jsem jel, jedl, odpočíval, zdravil cestou ty, které jsem předjížděl a kteří předjížděli mne. 9. kolo jsem projel za hodinu. Od 11. kola to začínalo být postupně horší, ale ještě když jsem jel 13. kolo, chtěl jsem s malou přestávkou ujet 16. okruhů.

Krise přišla na 14. Okruhu. Když jsem dojel k zavřeným závorám na přejezdu, nevypnul jsem boty z SPD pedálů a zvrátil jsem se na zem. Ležel jsem i po tom, co vlak už projel. Kdyby kolem mě nejelo pár cyklistů, ležím tam do dnes. Ne, ne... Zvednul jsem se a jel jsem do Újezdu rozhodnutý, že vyrazím na poslední, 15. kolo, ale až po hodinovém odpočinku.

Během hodinky se mi vrátily síly, domluvil jsem se s jedním párem, že startujeme na poslední kolo ve stejný čas a pojedeme pomalu spolu. Počkal jsem na ně na startu a oni přijeli na... tandemu. Brzy jsem se přesvědčil, co to znamená, když jsou dva motory na jednom kole. Skoro jsem jim nestačil. Cestou jsme ještě soupeřili s někým na silničce a dojeli jsme spolu do cíle v 15.35, 25 minut před koncem závodu. Poslední kolo patřilo k těm mým nejrychlejším.

Po vyhlášení výsledků jsem šel na mši svatou, během které mě při kázání přepadala spánek, tak jsem bojoval. Kdybych byl v lavici, tak bych to vzdal, ale seděl jsem vedle faráře, tak jsem nemohl.

Děkuji pořadatelům, všem, se kterými jsem tento závod jel, hovořil, modlil se, kteří mi pomohli, zejména děkuji spolubratru Wojciechowi, který za mě makal ve farnosti, když jsem točil klikami. Také děkuji rodině Jurisa za to, že mě přijali jako svého. Pán Bůh zaplať. Bohu díky za počasí, andělovi strážnému za ochranu.

P.S. Ráno v neděli jsem se cítil ok, večer jsem tancoval bez potíží. Snad proto, že na lehokole pracují jiné svaly než při tancování.